

وحیه امیری را با ریاضیاتی جاذب و زیباش می شناسیم و ملطف و بلاک این اندیشه را در شعرهای جدید در قالبهای مختلف و ترجمه‌های خوش از شاعران گوناگون شاعرانی نظری نزار قبانی، ولید معماری (شاعر سوری) فاضل العزاوی (شاعر و نویسنده عراقي) شیرکوبیکس (شاعر کرد عراقي) و ترجمه‌های یکوهای زاپنی حضور جدیدش را اعلام گرده است.

بلاک اندیشه

شعر

نسخه خطی

شعر غزلی از آفتاب دل توست
جانم سخنی که بازتاب دل توست
این دفتر گرفته در آتش عشق
از نسخه خطی کتاب دل توست!

صحنه

آن روز که عقل و عشق بازی کردند
در جاده وهم ترکازی کردند
یک لحظه میان صحته خنده واشک
چشمان تو در دو نقش بازی کردند!

سماع

آلوهه نام و رنگ شد این دل تنگ
در فالله و درنگ شد این دل تنگ
در مجلس رقص عاشقان سرخوش
تصویر درشت سنگ شد این دل تنگ!

چند رباعی

سکوت
تا دیده به عشق بسته بودیم همه
دل را به غم شکسته بودیم همه
مرگ آمد کنار ما چادر زد
حرفی نزدیم، خسته بودیم همه!

خستگی

از بوی عدم پرم، سرایا مستم
افسوس که من وجود دارم، هستم
ای مرگ عزیز خسته‌ام سنگینم
این بسته روح را بگیر از دستم!

حرفهای نگفته

این شعر بعض نشکفته ماست
پروانه زخم، آتش خفته ماست
زهدان زمانه ستون امروز
ابتن حرفهای ناگفته ماست

زمان به سرعت از کنار من عبور می‌کند
رمق نمانده در تنم
به فکر بیتهاي ناتمام و تازه‌ام
خودم در این مغازه‌ام
زنم در انتظار رُب
و کودکم در انتظار پوشک است!

● قرانه لیلابی

ای خیال دور از دست
ای چکاوک خوش خوان
بال و پر بزن در دل
بال و پر بزن در جان!

ای پرنده زیبا
گوهر بدخشانی
سیبی از سمرقندی
ماهی زرافشانی!

ای خیال نایدا
رقص ماه در آبی
آتش اهورا عی
وهم رود و رز آبی!

ای جوانه گندم
ای شکوفه بادام
خوش‌خوشه‌می رقص
ناشکیب و نازارم

ای پرنده زیبا
روح سیر در باری
آفتاب امروزی
ماهتاب فردابی

ای خیال نایدا
قدمت بخارابی
در نگاه این مجنون
تو همیشه لیلابی!

داستان ما این است:
عشقهای بارانی
خنده‌های رو در رو
گریه‌های پنهانی!

ورزآب نام رود پرآبی در دوشنبه
(تاجیکستان)

سفرنامه زخمها را نوشت
و گفت که باران عزیز است
من از عشق از لاله از بال پرواز
از هر چه خوبی است گفت
ولی ناگهان
اتفاق آمد و رو به روی من افتاد!
لبان صدای من از شدت ترس کج شد
مضامین آینه‌وارم
به زیباترین شکل پژمرد!

حواله نبود
فضایی پر از دود بود
کسی امداز آن سوی شهر بازی
به من گفت:
چه کردنند با تو
چه کردنند با عشق
که تو نیستی تو؟!

● سوال

ستاره‌باز حرفه‌ای
تو شاعر وظیفه‌ای!
وظیفه حکم می‌کند:
به خرج واژه‌هایی از قبیل عشق و زخم و
درد و آفات
غزل بسازی و ترانه‌ای تلف کنی
چه فرق می‌کند؟!
مهم سروdon است و بردن است و شاعری
ستاره‌باز حرفه‌ای!
به سکه‌های زرد
سجده کن
سلام کن!

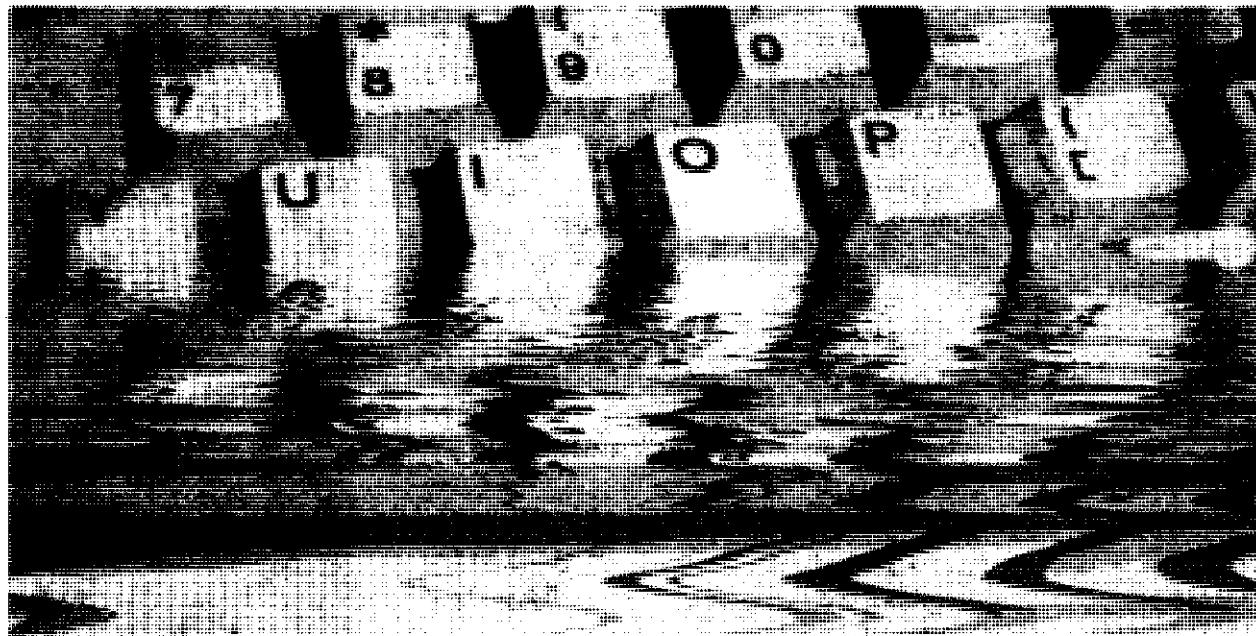
● زمان به سرعت از کنار من عبور می‌کند
چقدر کارهای ناتمام
مانده روی دستهای دفترم
ترانه؛ شکوه می‌کند:
شکوفه‌های من در انتظار چیدن تو
مانده‌اند

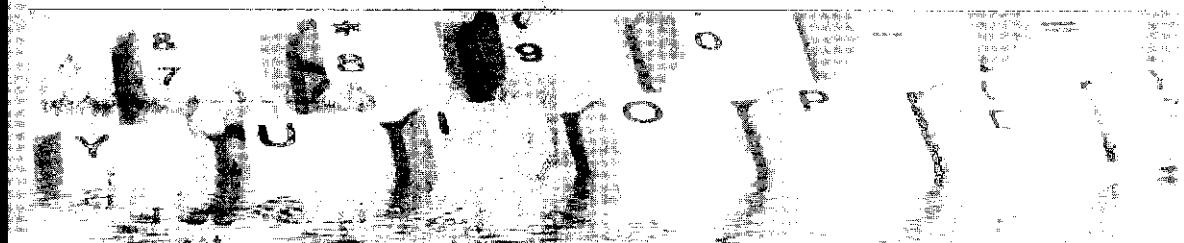
چرا کمی به ما نمی‌رسی؟!
غزل؛ اشاره می‌کند:
چقدر بی خیالی و سری به ما نمی‌زنی؟
قصیده؛ شاخه و شانه می‌کشد:
برو که چشم دیدن تو را ندارم و نداشم
ییا به خاطر خدا جدا شویم!
سپیده؛ اخم می‌کند:
به ما که می‌رسی، همیشه خسته‌ای
و بال و پر شکسته‌ای!

● پایان
این عقل دوباره خام شد عشق کجاست?
در پرده ننگ و نام شد عشق کجاست
یاران، یاران چگونه می‌باید گفت:
کار من و دل تمام شد عشق کجاست؟!

● آرزو
آن فرشتهای سرخ زیر پای تو
خون من است
شتکزده بر شیشه‌های عینک!
امروز صبح زود
چشمان تلویزیون
وقتی تورانشان داد
بی اختیار زنم گفت:
ای کاش مثل پسته‌های میزت
خندان بودی!

● داستان من و شعر
من آینه بودم
در آغاز یک صبح شفاف
کسی امداز آن سوی شهر باران
به من شعر آموخت
فضایی مه‌لود بود
تمام دلم در هوای سفر، سیر می‌کرد
سفر تا خیال درختان سرسیز
سفر تا شکفت!

وبلایک شروع به اینست
dayer.persianblog.com

علی هوشمند شاعر بالحساس بقدر بیرونی و از دیرباز من سخن می کند. در وبلاک من می خواهم عمل ممکن است و مخاطبینی را به عزل و تراویه و اخبار فرهنگی هری همچنان می کنم. گویا خود گرداننده نشر شروع است و این اواخر اطلاع داده است که نشر شروع به معرفت مشارکی قصد دارد اقدام به نشر مجموعه شعر و داستان شاعران و نویسندان گان جوان کند. اگر شما شاعر هستید و جوان هم هستید پس مطلع نشید و به وبلاگش سری بزید و از چند و چون ماجرا از تزدیک بیشتر آگاه شوید. چند شعر از وبلاگش را می خوانیم.

با رقص و پایکوبی ماه

از انتهای خیابان سبز فروردين
کسی چه سبز می آید
به رقص شورانگیز
آه ...
خدای من
چه اردیبهشت بانمکی؟!

از من چه می خواهی از این تکرار در تکرار
این ساعت نفرینی مصلوب بر دیوار

از من، از این تلغی که در مه گم شد و در دود
از من که از شب پر شدم، از لذتی بیمار
چشم نه شکل روشی از صبح آینده
بنضم نه طرح خاطری از پار یا پار

ابری سیاه و خسته و حکروه و بی برگت
باغی تهی از برگ و بار و «از تهی سرشار»
در من نمی خواند کسی جز سایهای موهوم
این شوم، این نفرین شده، این تلغی ناهشیار

سقف شبم کوتاه قتل لایه های دود
صبخم شبیه شب، شبیه سایه های غار

دستم نه در رویش نه در پویش نه در کوشش
چشم نه در کاوشن نه در دیدن نه در دیدار

از من چه می خواهی از این من نیستم اینجا
از من چه می جویی از این من نیستم بیدار

بگذارم در لیوان و

بروم
بروم و پشت سر مرآ هم
نگاه نکنم
من بارم را بسته ام
من بارم را بسته ام
پیش از آنکه زنها
بیانند قطار قطار

و حرفها
از حوصله فکها
بگذرند
و شب بنشیند
در فنجانهای نشسته
مجبور آخرين سیگارم را

آه بکشم
آه ...
و بروم تاکسی را صفا بزنم:
«شکری دریست»

هوا طعم گس کافور می دهد
این خیابان
چه بدمسیر شده است.
و من چقدر دوست دلم.

* شکری: نام محله و گورستانی در بوشهر

بت کشمیری ام در طلس گران است
لش خرم ترین باغ جهان است

شکسته خط نستعلیق زلفش
کون سرمشق رسم عاشقان است

بهار جلوه اش نهیج البلاغه است
لب لعلش مقاییج الجنان است

بخارای خیالش خرم و شاد
سرودش بوی جوی مولیان است

خراسان قدیم چشمها یش
شکنیهای سبک اصفهان است

تنی دارد بدیع و حیرت انگیز
که وصفش خارج از فن بیان است

خرامش شور رستاخیز دارد
نگاهش فتنه آخر زمان است

دل خاقان چین دامنش باد
شهید گوشه پیراهنش باد

(۱)

حالا که کرکره ها دارند می آیند
پایین

و من می روم (شکری)
تا کمی استراحت کنم
می خواهم اعتراف کنم که
دوست دارم
می خواهم اعتراف کنم و
دوشاخه نرگس شهرلا را